

Υπόθεση T-130/89
(συνοπτική δημοσίευση)

B.
κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων,
άρθρα 90, παράγραφος 2, και 91, παράγραφος 1)

« Υπάλληλος — Παραδεκτό — Βλαπτική πράξη — Προσωρινό μέτρο —
Προθεσμία υποβολής διοικητικής ενστάσεως »

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Χαρακτήρας δημοσίας τάξεως — Αυτεπάγγελτη εξέταση — Βλαπτική πράξη — Προπαρασκευαστική πράξη — Δεν προσβάλλεται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)*
- 2. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Προθεσμίες — Χαρακτήρας δημοσίας τάξεως
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)*

1. Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως, το Πρωτοδικείο μπορεί να εξετάσει το παραδεκτό αυτεπαγγέλτως. Ο έλεγχός του δεν περιορίζεται στην εξέταση των ενστάσεων των διαδικιών (βλ. αποφάσεις της 23ης Απριλίου 1956, *Groupement des industries sidérurgiques luxembourgeoises* κατά Ανωτάτης Αρχής, 7/54 και 9/54, Rec. 1956, σ. 53, και της 16ης Δεκεμβρίου 1960, *Humblet* κατά Βελγικού Δημοσίου, 6/60, Rec. 1960, σ. 1125).

Είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη προσφυγή κατά προπαρασκευαστικής πράξεως, η οποία δεν συνιστά βλαπτική πράξη υπό την

έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (βλ. αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 1964, *Pisto* κατά Επιτροπής, 26/63, *Huber* κατά Επιτροπής, 78/63, *Degreef* κατά Επιτροπής, 80/63, Rec. 1964, σ. 673, 721 και 767, και της 14ης Φεβρουαρίου 1989, *Bossi* κατά Επιτροπής, 346/87, Συλλογή 1989, σ. 303).

2. Οι προθεσμίες υποβολής διοικητικής ενστάσεως και ασκήσεως προσφυγής, οι οποίες καθορίζονται από τα άρθρα 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, αποβλέπουν στην ασφάλεια των εννόμων καταστάσεων. Είναι,

συνεπώς, δημοσίας τάξεως και δεν επαφίνονται στη διακριτική ευχέρεια των δικάων ή του δικαστηρίου (βλ. αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 1967, Collignon κατά Επιτροπής, 4/67, Rec. 1967, σ. 469, και της 19ης Φεβρουαρίου 1981, Schiano κατά Συμβουλίου, 122/79 και 123/79, Συλλογή 1981, σ. 473).

Το γεγονός ότι ένα κοινοτικό όργανο, για λόγους αποτόμενους της πολιτικής του επί θεμάτων προσωπικού, απαντά επί της

ουσίας σε διοικητική ένσταση που υποβλήθηκε καθυστερημένα δεν έχει ως αποτέλεσμα την παρέκκλιση από το σύστημα των επιτακτικών προθεσμιών που θεσπίζουν τα άρθρα 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (βλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 1984, Μούση κατά Επιτροπής, 227/83, Συλλογή 1984, σ. 3133), ούτε αφαιρεί από τη διοίκηση το δικαίωμα να προβάλλει, κατά τη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου, ένσταση απαραδέκτου επικαλούμενη την καθυστερημένη υποβολή της διοικητικής ενστάσεως.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 6ης Δεκεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση T-130/89,

B.¹, πρώην έκτακτη υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος S. (Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου), εκπροσωπούμενη από τον C. Revoldini, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 21, rue Aldringen, τον οποίο όρισε και αντίκλητο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Griesmar, επικουρούμενος από τον C. Verbraeken και, κατά την προφορική διαδικασία, τον D. Waelbroeck, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον G. Berardis, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg),

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

1 — Κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, το Πρωτοδικείο διέταξε να αντικατασταθεί το όνομα της προσφεύγουσας από τα αρχικά του σε όλα τα προς δημοσίευση κείμενα.